

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **P. M.**, zastoupený JUDr. Helenou Tukinskou, advokátkou se sídlem J. V. Sládka 1363/2, Teplice, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2017, čj. 2924/ZPZ/2017-6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 1. 2018, čj. 15 A 324/2017-8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Heleny Tukinské, advokátky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 20. 11. 2017 žalovaný prohlásil za nicotné rozhodnutí Městského úřadu Žatec ze dne 7. 4. 2003, kterým byla honitba Žiželice uvedena do souladu se zákonem č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu u krajského soudu, který ji výše uvedeným usnesením odmítl. Podle krajského soudu žalobce nebyl účastníkem správního řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, a proto neměl aktivní legitimaci k podání žaloby.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, ve které namítl nesprávné posouzení otázky, zda měl být účastníkem správního řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, a tedy zda byl aktivně legitimován k podání žaloby. Navrhl, aby NSS usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

[4] Přípisem ze dne 7. 12. 2018 sdělil žalovaný NSS, že Ministerstvo zemědělství rozhodnutím ze dne 6. 11. 2018 zrušilo napadené rozhodnutí žalovaného v přezkumném řízení.

[5] NSS se nejprve zabýval podmínkami řízení a shledal, že nejsou splněny.

[6] Jakkoliv NSS při svém rozhodování vychází podle § 75 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, splnění podmínek řízení zkoumá kdykoliv za řízení z úřední povinnosti, protože bez jejich naplnění nemůže ve věci meritorně rozhodnout. Jednou z podmínek je také existence předmětu řízení.

[7] Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že pokud je žalobou napadené rozhodnutí pravomocně zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno v jiném řízení, odpadl tím předmět řízení o žalobě podle § 65 s. ř. s. Odpadnutí předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který vede k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Totožné důsledky nastanou také v případě zrušení, nahrazení či změny napadeného rozhodnutí v průběhu řízení o kasační stížnosti. Ani v takovém případě totiž nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí ve věci samé z důvodu neexistence předmětu řízení (viz např. rozsudky NSS ze dne 12. 4. 2007, čj. 7 Afs 143/2006-95, ze dne 30. 6. 2014, čj. 4 As 16/2014-65, usnesení NSS ze dne 14. 1. 2016, čj. 9 Ads 147/2015-24). V usnesení ze dne 12. 9. 2018, čj. 9 As 218/2018-72, NSS konstatoval, že „*případným věcným přezkumem kasační stížnosti [by NSS] nerozhodoval o konkrétních veřejných subjektivních právech, neboť napadené rozhodnutí, které veřejná subjektivní práva stěžovatele mohlo zasáhnout, již neexistuje. I pokud by Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti a zrušil rozsudek krajského soudu, krajský soud by nemohl řízení dále vést pro neexistenci předmětu řízení a musel by žalobu odmítnout bez věcného projednání. Nejvyšší správní soud by nemohl případně uplatnit ani svou pravomoc podle § 110 odst. 2 s. ř. s. a zrušit napadené rozhodnutí sám, neboť nelze zrušit již zrušené, a tedy neexistující rozhodnutí. Soudní přezkum věci samé by tedy nemohl vést k účinné ochraně veřejných subjektivních práv stěžovatele.*“

[8] NSS zjistil, že v nyní posuzované věci Ministerstvo zemědělství zrušilo napadené rozhodnutí žalovaného, a to rozhodnutím ze dne 6. 11. 2018, čj. 42886/2018/MZE-16231, které téhož dne nabylo právní moci. V souladu s výše citovanou judikaturou tedy odpadla jedna z podmínek řízení o kasační stížnosti. Uvedený nedostatek přitom nelze odstranit

[9] S ohledem na neodstranitelný nedostatek podmínek řízení NSS odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení (zde kasační stížnost) před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Proto NSS výrokem III. rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu